De Deo Aeschyleo ... (Latin Edition)

Fischer Friederich Franz

Title: De Deo Aeschyleo ... (Latin Edition)

Author: Fischer Friederich Franz

This is an exact replica of a book. The book reprint was manually improved by a team of professionals, as opposed to automatic/OCR processes used by some companies. However, the book may still have imperfections such as missing pages, poor pictures, errant marks, etc. that were a part of the original text. We appreciate your understanding of the imperfections which can not be improved, and hope you will enjoy reading this book.

Book Renaissance
www.ren-books.com

DE DEO AESCHYLEO.

ACADEMIA LIBERA REFORMATA.

DE DEO AESCHYLEO.

DISPUTATIO LITTERARIA

QUAM

ANNUENTE SUMMO NUMINE

EX AUCTORITATE RECTORIS

A. KUYPER

THEOL. DOCT., IN FAC. THEOL. PROF. ORD.

PRO GRADU DOCTORIS

SUMMISQUE IN PHILOSOPHIA THEORETICA ET LITTERIS HUMANIORIBUS HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS

PUBLICO AC SOLLEMNI EXAMINI SUBMITTET IN AEDIBUS ECCLESIAE SCOTICAE

FRIEDERICH FRANZ CARL FISCHER

AMSTELODAMENSIS

DIE XIX M. OCTOBRIS MDCCCLXXXXII, HORA I.

AMSTELODAMI

APUD

J. A. WORMSER.

1892.

Ga 9.699

HARVARD COLLEGE
NOV 10 1906
LIBRARY.

Constantius Fund

JANO WOLTJER

VIRO CLARISSIMO, PRAECEPTORI OPTIMO,

HOC OPUS QUALECUMQUE

PIA CUM VENERATIONE

OFFERT DISCIPULUS.

CONTINENTUR.

PROOEMIUM		Pag.	1.
LIBER I. De numinis divini natura in se spectata		»	15--100.
Cap. I.	Utrum Aeschylus unum deum an plures deos coluisse rectius dicatur	»	15.
Cap. II.	Quid sit Μοῖρα apud Aeschylum quaeritur	»	34.
Cap. III.	De Erinyum in Aeschyli fabulis significatione	»	62.
Cap. IV.	Quae sit summi dei Aeschylei natura quaeritur	»	83.
LIBER II. De numinis divini virtutibus, quae in mundi gubernatione elucent		»	104—152.
Cap. I.	De dei Aeschylei potentia.	»	106.
Cap. II.	De dei scientia et sapientia.	»	112.
Cap. III.	De dei sanctitate, iustitia, veritate	»	117.
Cap. IV.	De dei bonitate	»	148.
EPILOGUS		»	153.

Erunt fortasse, qui in hoc libello nonnulla reprehendant. Sed cum in conscribendo hoc opusculo mihi, qui sero nullo nisi Deo duce ad haec studia perveni, multa obfuerint et, etiamsi impedimenta fuerint nulla, ne tum quidem ab iuvene imperito opus omnibus numeris perfectum atque absolutum flagitari possit, spero fore, ut ii, qui de hoc opusculo iudicaturi sint, in iudicando benevolentia in me indulgentiaque utantur.

Argumentum, quod tractavi, praestat gravitate rei, difficultatibus abundat; nec tamen hanc rem suscipere dubitavi, quia, ut verbis Orestae utar (*Eum.* 274—275) *ἐν τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.*

Nunc autem, ubi hoc opus qualecumque ad finem perduxi, mihi facere liceat, quod iam diu gestiebam, ut palam profitear, quid tibi, clarissime Woltjer, debeam, utque tibi debitam referam gratiam. Si enim quid sapio in antiquis litteris, si ullam verae scientiae notionem obtinui, haec tibi imprimis debeo. Quantum autem fructum cepi ex tua consuetudine, qua me praecipue hoc triennium fere cotidiana usum esse satis aestimare vix possum! Quodsi quid in hoc opusculo utilitatis inesse videatur, neque me alterum Phaëtontem esse appareat, has primitias summa cum veneratione tibi offero. Me autem felicem praedico, quod Gymnasium nostrum Reformatum, quod Deo tuaeque maxime curae debemus, causa futura sit, cur etiam in posterum tempus tuo exemplo non caream, nec summi philologi imaginem ex animo amittam.